Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey magazine

WALT DISNEY

15 MEI 1958 Nr 397 8e jaar - 20 blz.

WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

Gelukkig is het ei vers !

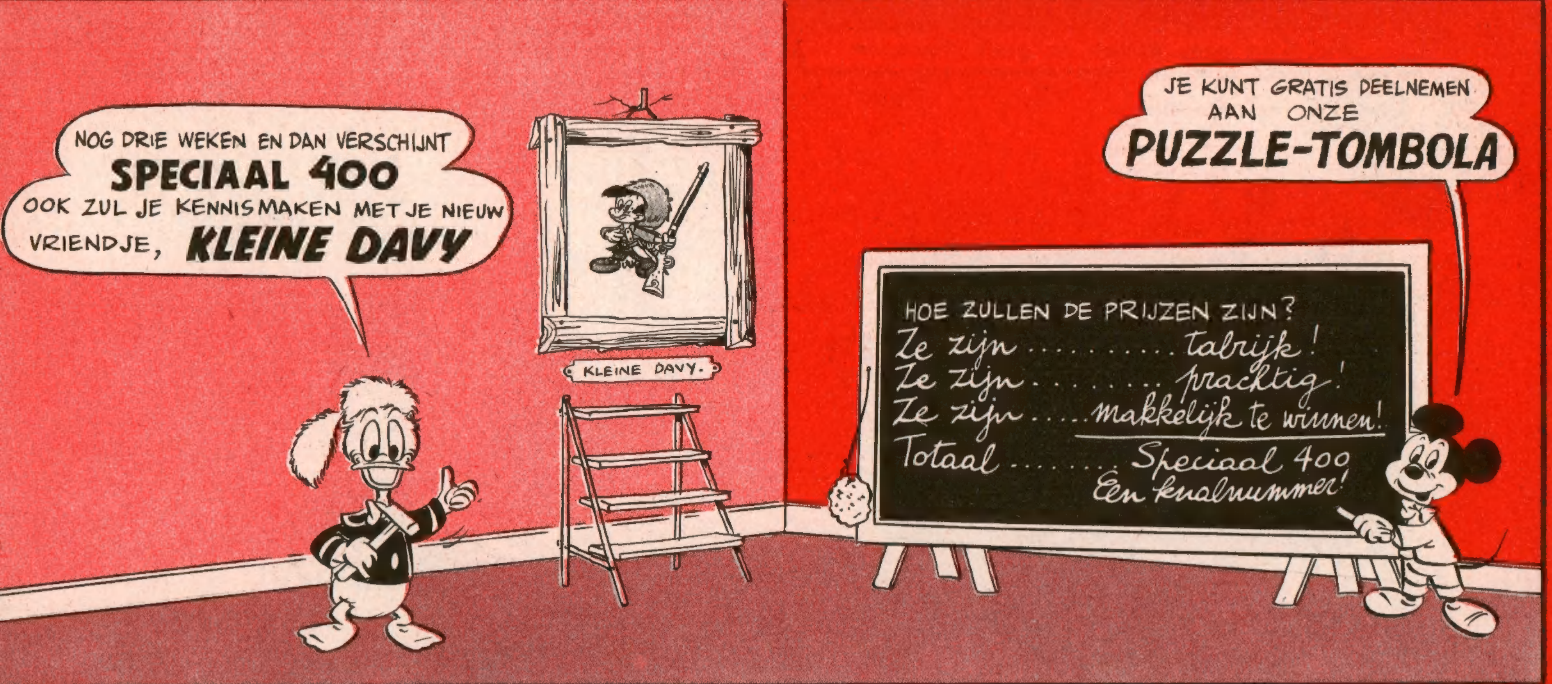

MICKEY ROEPT OP...

Hallo, hallo, beste meisjes en jongens.

TOEN ik de kopij van dit nummer doornam, bleef ik als van de hand Gods geslagen zitten. Zoals steeds houd ik zorgvuldig het hoekje van mijn vriendin Daisy in de gaten. Niet omdat ik haar mijn vertrouwen niet schenk, maar omdat ik weet dat dit meisje soms geweldig van stapel kan lopen. Tot mijn grote verbazing vond ik dit keer een recept ! Ja, jongens en meisjes, een recept om « zoetjes » te maken...

Ik zou liegen wanneer ik beweerde dat ik niet van zoetigheid houd. Sommige van mijn vrienden noemen mij zelfs een smulpaap... maar dat is kwaadsprekerij.

Uit beroepsijver heb ik het recept ernstig doorgenomen... ik voelde het water in mijn mond komen. 't Klinkt erg lekker ! Ik raad jullie aan het te beproeven.

Wat ik vooral goed vind is dat jullie de lekkernij kunnen bereiden zonder « te koken ». In dit geval zal jullie moeder zich helemaal niet tegen jullie « proefneming » kunnen verzetten.

En... jullie zouden mij groot plezier doen, door mij een proefstukje op te sturen. Ik lik mijn lipje reeds ! Natuurlijk blijft dit een geheim, want anders zouden de anderen van de Disneybent ook hun deel eisen. Afgesproken ?

Mickey

MICKEY'S BRIEVENBUS

— Dat je Bambi een erg mooi en vooral ontroerende film gevonden hebt, kan ik best begrijpen, Rita GILSON (Gent). Je zusje Frida was waarschijnlijk ook van die mening. De gravure is mooi, nietwaar? Iedereen zegt mij dat en iedereen hangt ze bij voorkeur op een ereplaats van zijn kamertje. Ik hoop weldra iets meer van jullie beiden te vernemen, beste zusjes. Tot schrijfs !

— Een briefje heb ik ontvangen van het « versgebakken lid » Jean VERSLIJPE uit Veurne. Spijtig genoeg beschikken we niet over de nodige dokumentatie om je te helpen, Jean. Wijzelf moeten, als we een artikel op het getouw zetten, op andere plaatsen de nodige dokumentatie gaan bijeenzoeken. Dus je moet zien dat je jezelf behelpt. Natuurlijk als je mij kunt zeggen welke nummers van « Mickey Magazine » je speciaal interesseren, dan kun je die wel bestellen. Ik hoor nog wel van je, nietwaar ?

— Ruziemaken staat niet erg netjes, Gaby en Guido NAUWELAERS (Mortsel). Ook niet als het gaat om « Mickey Magazine » te lezen. Ik zou liegen als ik beweerde niet gevleid te zijn, maar toch mag er niet gekibbeld worden tussen broer en zus. Als ik jullie was zou ik het lot laten beslissen wie eerst ons blaadje doorneemt. Ook moet ik jullie nog proficiat wensen met jullie mooie uitslag op school ? Doe zo voort !

MICKEY.

JONGENS EN MEISJES ZOEKEN KORRESPONDENTEN

● Agnes VAN ROELEN, 25, rue Hector Denis, Braine-le-Comte, zou graag korresponderen met een meisje van 10 tot 15 jaar, Vlaamsprekend maar dat op school Frans leert. Agnes is haast dertien.

● Anita WIJCKMANS, Patriottenstraat 9, Berchem (Antwerpen), zou graag over koetjes en kalfjes schrijven met een meisje van haar ouderdom (14 jaar). Voertaal : Vlaams, Frans of Duits. Wie waagt het ?

ONZE RUIL Hoek

● Claudine RELIN, Sint-Laureisstraat 55, Antwerpen, bezit 33 Nest-punten plus 2 voor grote chromo's, al de series van Reinaert de Vos en wenst dit alles te ruilen tegen prentjes van « De Prairie verdwijnt », K.-, Fam.- of Hist.-punten. Rechtstreeks schrijven, natuurlijk !

● Twintig verschillende buitenlandse postzegels tegen 20 Art.-, K.- of Hist.-punten. Het adres luidt : Eric RIGAUX, Koekoekstraat 2, Merelbeke.

DAISY'S HOEKJE

EEN HEERLIJKE SNUISTERIJ

Op aanvraag van talrijke lezeresjes geef ik jullie hier deze week een recept, dat je kunt bereiden **zonder koken, bakken of stoven !** Aan het werk !

Je neemt een pakje van 100 gr kreemkaas en doet het in een kom ! Op kamertemperatuur laten staan tot de kaas goed zacht geworden is, dan kloppen met een houten lepel. Langzaam twee tassen poedersuiker bijvoegen en blijven kloppen !

Nu nog een teelepeltje vanille-aroma, een snuifje zout en 1/4 tas geraspte noten. Dit alles goed door mekaar mengen !

Dan dop je je vingers in de poedersuiker en boetseer je de hartjes, op de grootte van een soeplepel. Schik alles op een presenteerblad dat je vooraf met boter hebt ingestreken en plaats het in de ijskast of in een koele kelder. Als de hartjes goed hard geworden zijn geef je aan je tafel-gasten elk een napje in papieren-kant, waarop je de hartjes serveert !

Smakelijk, beste meisjes !

DAISY.

MICKEY MAGAZINE ★ MICKEY MAGAZINE ★ MICKEY MAGAZINE

VOLGENDE DONDERDAG : Een nieuw verhaal : **ZUIDELIJKE GASTVRIJHEID**

Het Mannetje op de Muur

HET was een zeer grappig mannetje, dat op de muur getekend was. Kleine Jan had op school een stukje krijt weggemoffeld en daarmee een mannetje op de muur van de bakkerij getekend. Eerst het hoofd, met drie haartjes erop, twee puntjes voor de ogen, een recht streepje voor de neus en dan een mond met vreselijke tanden. Die tanden waren beslist overdreven, want het was heus geen boosaardig mannetje op de muur. Een lang ovaal lichaam met vier ledematen, twee strepen opzij voor de armen en twee strepen onderaan voor de benen. Tot slot trok Jantje er een lijn onder en het mannetje scheen een kleine luchtsprong te maken vanop de ingebeelde grond, zeker en vast van plezier.

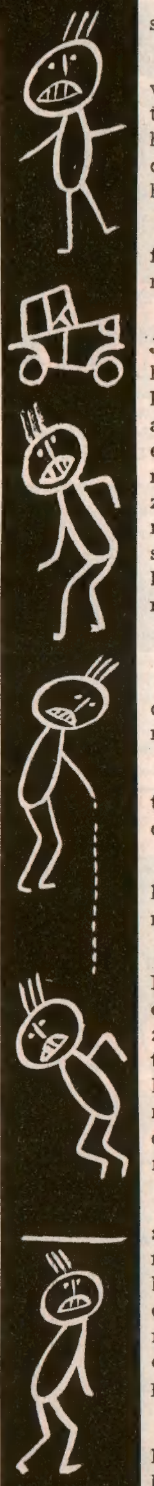

Net toen hij klaar was met zijn meesterwerk, stapte de bakker uit zijn winkel en Jantje moest lopen wat hij kon om niet de beloofde schop voor de broek te ontvangen. Kwaad dat die bakker keek, bijna zo nijdig als het mannetje op de muur. Maar de bakker was geen levendig man en gaf reeds na een paar stappen de achtervolging op. Mopperend en zeurend op de moderne schooljeugd, trok hij terug zijn winkel binnen en schonk zich een glaasje in om op te kikkeren.

Het speet Jantje werkelijk dat hij niet meer de tijd had gevonden om onder de tekening te schrijven : « Dit is onze bakker ! » en nu durfde hij niet voorbij de deur van de winkel om terug te keren. Met het stukje krijt dat hem restte, tekende hij dan maar op de zijmuur een oude auto en schreef erbij : « Dit is de auto van de bakker ! »

Jantje plette het laatste korreltje krijt tussen de vingers, kuiste deze af aan zijn broek en ging fluitend naar huis.

Het werd avond en de lichten werden ontstoken.

Het mannetje op de muur verveelde zich erg en dacht na over de zorgen van deze wereld.

— Had dat jongentje maar iets naast mij getekend, dacht het mannetje, dan had ik vannacht tenminste gezelschap gehad.

Terwijl het stond na te denken kreeg het plots een idee :

— Ik daal af tot op de straat, dacht het mannetje.

Het bukte zich voorzichtig voorover om de hoogte te meten, maar het was toch zo hoog ! En zie, een nieuw idee dook op in zijn getekend hoofd :

— Indien ik een arm opofferde om een koord te tekenen ?

Met zijn linkerhand, want Jantje was ook links, haalde het beetje voor beetje de krijtkorreltjes van zijn rechterarm af, tekende er een touw mee en liet zich langs het touw naar beneden glijden. Toen zijn arm opgebruikt was, moest het nog een kleine sprong maken en daar stond het op de straatstenen, het mannetje van de muur.

Net begon het te regenen.

— Kon ik nu maar in het droge zitten ! dacht het mannetje.

Dicht tegen de huizen stapte het verder en draaide toen de hoek om :

— Wat een mooie auto ! riep het uit, daar moet ik beslist mee uit rijden gaan !

Maar de auto hing zo hoog. Het mannetje besloot toen zijn drie haartjes op te offeren en zijn linkerbeen, om een ladder te maken. Wat moeite kostte het hem om daarna die auto naar beneden te brengen, denk eens aan : een mannetje met één arm en één been !

Maar dan was hij op de straat en hoewel de auto geen nette, ronde wielen had, reed hij toch prettig en aangenaam op de macadam. Gans de stad reed het mannetje door en de mensen die op straat liepen, riepen uit :

— Zie eens wat een leuk klein wagentje ! Dat model heb ik nog nooit gezien !

Het mannetje van de muur hoorde het en was zeer tevreden met deze lofbetuigingen. Zo vond het dat het leven zijn moest, want het was een ijdel mannetje, juist zoals Jantje, die steeds met een kam in de hand liep en een zakspiegeltje. Maar vermits het mannetje van de muur zijn drie laatste haartjes had opgeofferd voor de auto, moest het wel daarop trots zijn.

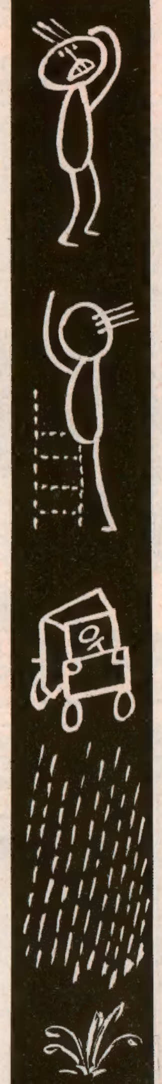

Tot zeer laat in de avond reed het mannetje rond in de stad en het regende steeds harder en harder. Toen het de mensen in grote verlichte gebouwen zag binnenstappen, wou het ook wel eens daarheen. Het getekende mannetje van de muur stuurde zijn auto tot zeer dicht bij het voetpad om stil te houden, zo dicht bij het voetpad, dat het water uit de goot al de krijtlijnen ineens wegspoelde. Weg ! Ineens verdwenen, het mannetje van de muur en ook het vehikeltje.

's Anderen daags gluurde Jantje voorzichtig om de hoek van de straat, om te zien of de bakker niet in zijn deurgat stond. Alles veilig, geen bakker !

Maar tevergeefs zocht Jantje de muren af naar zijn tekeningen, er bleef niets anders over dan de half weggeregende zin : « Dit is de auto van de bakker ! »

Raoul ANIER.

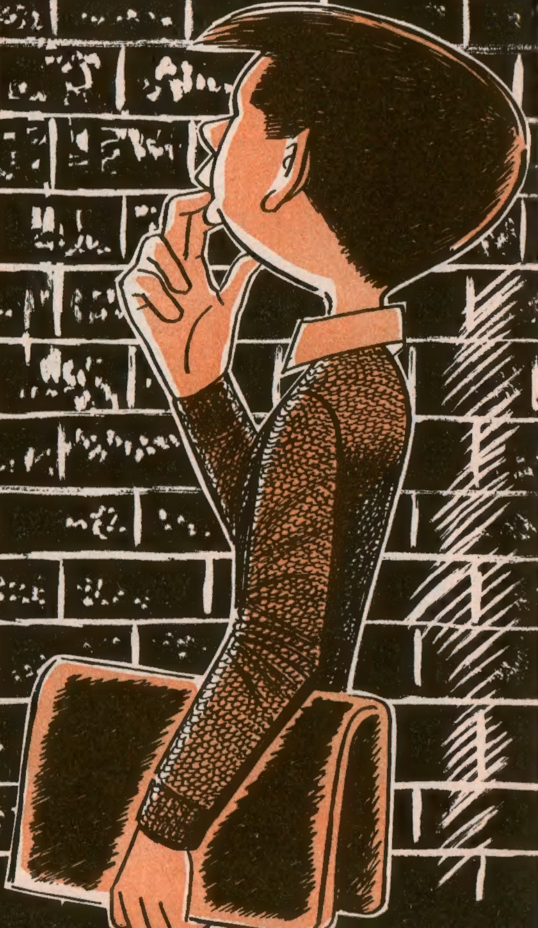

IN HET LAND DER DWERGINDIANEN

KORTE INHOUD

Oom Jeremias heeft genoeg van het lawaai van de stad. Hij heeft een domein gekocht in het hoge noorden. Men verzekerde hem dat het land onbewoond is. Hij is er met zijn neven naartoe getrokken...

VOLGENDE DONDERDAG : DE KLEINE INDIAANTJES

HET RECHT DER CHEROKEES

KORTE INHOUD

Davy en Georgie hebben nu af te rekenen met de vader van het ontstuimige Indiaantje, een zekere Langmes...

VOLGENDE DONDERDAG : ACHTENVEERTIG UUR UITSTEL

DE MELVILLE-JONGENS IN:

HET GEHEIM VAN DE OUDE MOLEN

KORTE INHOUD

De Melville-jongens hebben zich laten beetnemen. Zij aanvaardden vals geld. Op school lacht men ze uit...

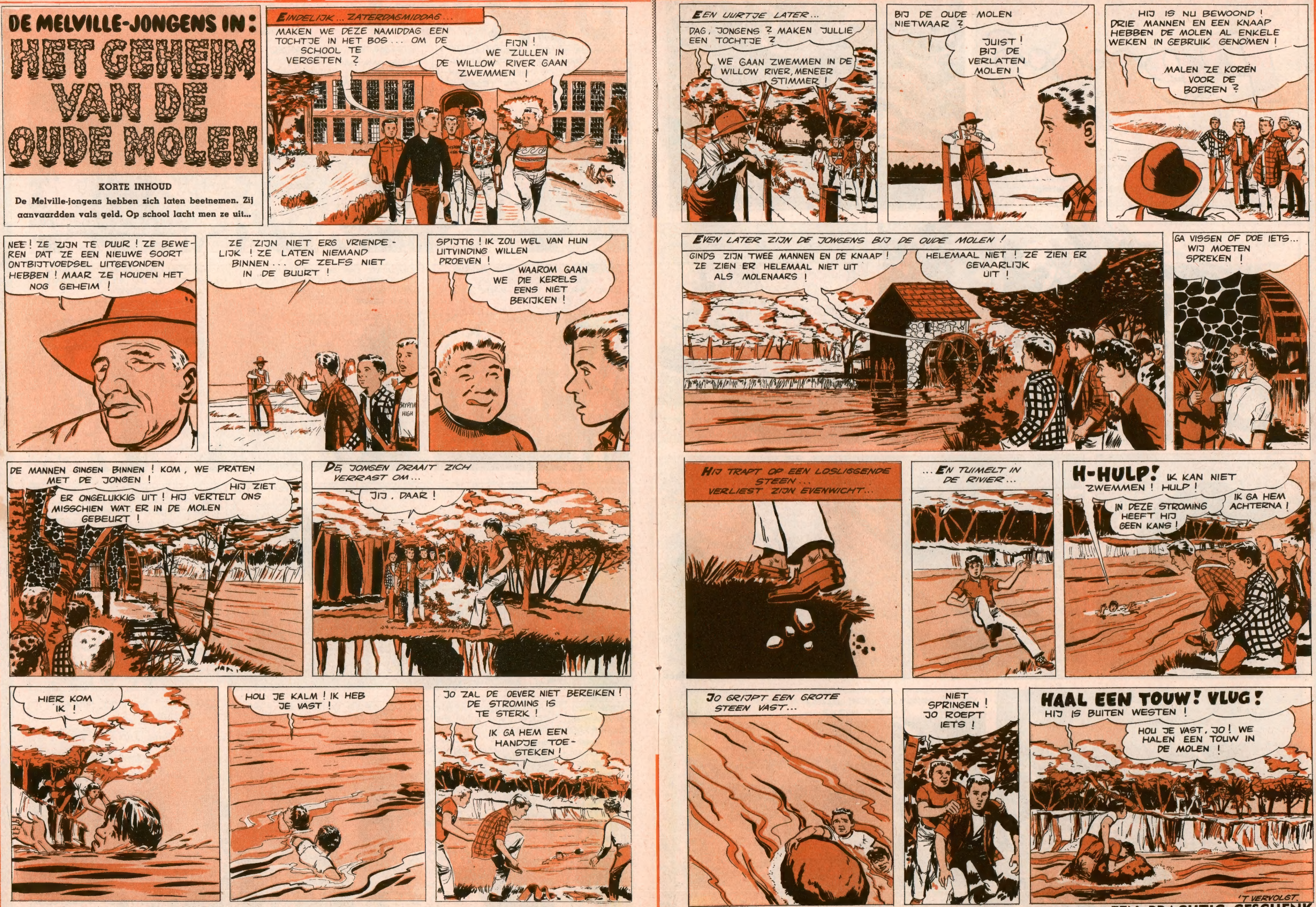

VOLGENDE DONDERDAG: EEN PRACHTIG GESCHENK

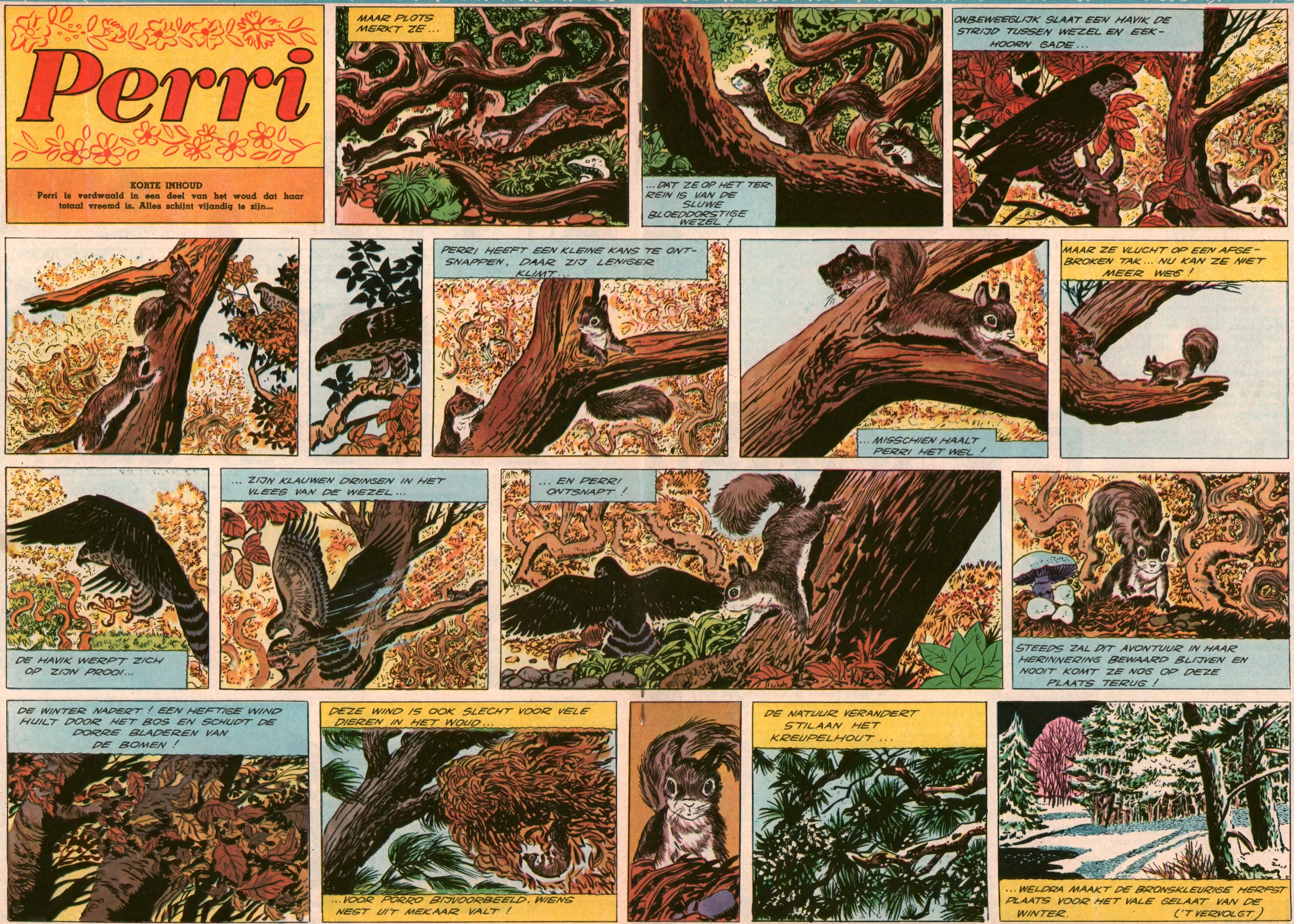

VOLGENDE DONDERDAG: **PERRI'S DROOM**

Lord Palmer is verdwenen!

KORTE INHOUD

Het mysterie is nu volledig : na Lord Palmer is nu ook diens vriend, professor Bellemare, verdwenen. De twee speurders doorzoeken de kamer van de verdwenen fysicus en vinden een nieuw spoor. Ze ontbieden Petticoat...

ZESDE HOOFDSTUK

EEN NIEUW SPOOR

CLIFTON en Amory bestudeerden nauwkeurig een papier dat ze in een fakturenfolder gevonden hadden. Toen kondigde de oude hospita Petticoat aan. De detectives dankten de miss, die natuurlijk brandde van nieuwsgierigheid en deden de huisknecht in de kamer binnentreden. Petticoat bleef kaarsrecht staan met zijn hoed in de hand en keek misprijzend de gemeubileerde kamer rond. Amory maakte bij zichzelf de overweging dat de huisknecht zich waarschijnlijk waardiger voordeed dan zijn meester.

— Wat denkt u van deze faktuur ? fluisterde Clifton en keerde zich naar zijn vriend, opdat Petticoat het niet zou kunnen horen.

— Het is een huurgeld dat door Bellemare betaald werd, antwoordde de Parijsche detective op dezelfde toon. Op de strook zul je misschien nadere inlichtingen ontdekken.

Op het strookje was inderdaad een adres te lezen : « 66, Sturgeon Road, London S.E. 17 ».

— Ik geloof dat het aan de andere kant van de Theems ligt, bromde Clifton. In de buurt van Kensington. Een stille straat van de City hoogstwaarschijnlijk.

— Petticoat, wanneer bent u voor het laatst naar 66, Sturgeon Road geweest ? vroeg Amory plots.

Ariovistus trok zijn gelaat in een bedachtzame plooi en begon een van die bloemrijke zinnen, waarvan hij alleen het geheim scheen te bezitten :

— Ik mag meneer ervan verzekeren dat voornoemd adres, gelegen trouwens in een buurt die ik nooit bezoek, mij totaal onbekend in de oren klinkt ! Het spijt me zeer !

— Van Gengis Khan hebt u waarschijnlijk nooit gehoord ? vroeg Clifton.

De twee detectives bleven verstomd staan toen ze het antwoord van de huisknecht hoorden :

— Verschoning ! Gengis Khan is het uitverkoren personage van mijn meester, meneer. Lord Palmer liep er erg mee op en ikzelf acht Gengis Khan zeer hoog, als meneer het mij veroorlooft ! Gengis Khan was de eerste Mongoolse keizer. Lord Palmer heeft een uitstekende monografie over de veroveraar geschreven. Ik kan u de lektuur ervan sterk aanbevelen !

— By Jove ! U bent zoals uw meester een sinoloog, Petticoat ? vroeg Cartway en fronste de wenkbrauwen.

— Die pretentie wil ik niet hebben, meneer. Maar het is een feit dat Lord Palmer weinig van zijn historische arbeid voor mij geheim houdt. U kunt niet geloven hoe dikwijls mijn meester mij in vertrouwen nam, soms zonder het zelf te beseffen. Lord Palmer had bijvoorbeeld de gewoonte hardop te praten als ik hem 's morgens schoor.

De twee detectives spitsten de oren.

— Vertel ons dan eens wat uw meester zei over professor Bellemare ? vroeg Clifton langs zijn neus weg.

— Haast niets, meneer, hoogstens dat hij met de professor een rendez-vous had. Professor Bellemare is een geleerde die wereldfaam geniet op het gebied van de matematische fysica.

— Ja ! Ja ! Dat weten we reeds, zei de superintendant ongeduldig : de Tijd en de Ruimte, China en Gengis Khan. Heeft je meester de laatste dagen niets gedaan dat tegen zijn gewoonten indruiste ?

— Ja, meneer.

— Maar... waarom zegt u het dan niet ?

— Goed, meneer ! Lord Palmer heeft zaterdagmorgen gelachen.

— Bedoel je dan dat je meester nooit lachtte ?

— Nooit terwijl ik hem scheerde, meneer ! Dat zou ik niet geduld hebben. Zaterdagochtend, terwijl ik hem inzeepte, zei Lord Palmer het volgende : « Op zekere dag ga ik een reis maken, Ariovistus, een reis zoals je er geen kunt dromen. Als je soms zin mocht hebben... »

— Is dat alles ?

— Neen, meneer. Dan heeft Lord Palmer gelachen.

— Heeft hij een bepaalde plaats of een datum genoemd ? vroeg Amory.

— Niets, meneer, maar helemaal niets. Het spijt me erg. Ik dacht dat Lord Palmer een grapje wou maken. Het leek mij dat hij zelf niet in zijn woorden geloofde.

Petticoat haalde de schouders op en trok aan de pandjes van zijn gestreept jasje. Het was duidelijk dat hij zichzelf erg bewonderde en dat hij zijn verklaring als zeer belangrijk beschouwde. Clifton en Amory waren echter zo tevreden niet. Ze kwamen terug op het probleem van 66, Sturgeon Road.

— We zullen een bezoekje brengen aan dat adres, besloot de superintendant. Kun je voor een taxi zorgen, Petticoat ?

De huisknecht boog en verliet vlug de kamer.

— Denk je dat we daar een spoor zullen ontdekken ? vroeg Amory. Meen je dat ze nog in leven zijn ?

— We kunnen het tegendeel evenmin bewijzen, maar het probleem blijft bestaan : Lord Palmer en professor Bellemare verdwenen op dezelfde dag. Nochtans hebben ze het Engels grondgebied niet verlaten. Hun sporen schijnen samen te lopen, hoewel ze misschien met elkaar geen verband houden : het ene leidt ons naar Mongolië, het andere naar de fysica !

Onder het raam weerklonk getoeter van een auto. De twee mannen spoedden zich buiten, bedankten de hospita en stapten de taxi binnen.

Op uitnodiging van de superintendant nam Petticoat plaats op het vouwstoeltje tegenover beide detectives. Amory riep het adres en met een gekrijs van banden zette de taxi zich in beweging. Langs Vauxhall Bridge staken ze de Theems over.

Wat zouden ze in het huis van de Sturgeon Road ontdekken ?

('t Vervolgt.)

Ch.-L. SOUVELIER.

„Kronijcke" der TENTOONSTELLINGEN

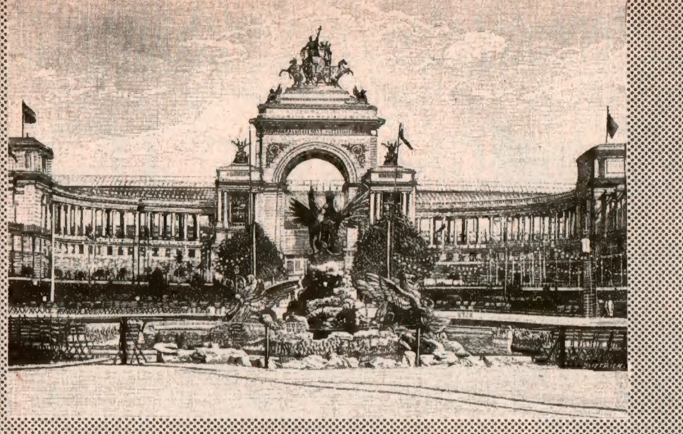

Ingang van de Brusselse Wereldtentoonstelling in 1897
PARK VAN DE CINQUANTENAIRE.

18 BRUSSEL 97

De postzegel werd geboren in 1840. Sinds 1849 verzamelde men ze reeds. In dat jaar, schreef Pierre Larousse, ontstond de « timbromanie », de postzegelwaanzin.

Tijdens de Expo-1897 maakte men voor het eerst gebruik van publicitaire sluitzegels, die reklame maakten voor deze tentoonstelling.

Zoals die van 1888, maar met nog groter sukses, werd de expositie gehouden in het park van de Cinquantenaire te Brussel. Maar de afdeling die het meest in de kijker liep, was gevestigd op 12 km afstand te Tervuren. Het was de koloniale afdeling, die veel uitgebreider was dan die van Antwerpen 1885. De Kongolezen waren geïnstalleerd aan de boord van een grote vijver en een speciaal paleis werd ingericht waarin al de produkten van Belgisch Kongo verzameld waren.

LUIK 1905

Aan deze tentoonstelling namen reeds 32 vreemde landen deel en stelden 14.000 deelnemers ten toon. Op één maand tijd, van 1 tot 30 september, telde men 1.015.249 bezoekers.

Tweeëndertig verschillende landen maakten Luik tot een nieuwe toren van Babel. Men had luxueuze postkaarten laten drukken in het Engels, het Duits, enz... De bezoeker die zijn familieleden een kaartje wou toesturen, had slechts het adres neer te schrijven.

We drukken hier een van die kaarten af : ze is in het Duits gesteld. Hier volgt de vertaling ervan :

PANORAMA VAN DE WERELDTENTOONSTELLING TE LUIK

Ben aangekomen de ... 1905

Indruk : betoverend

De tentoonstelling is : prachtig

De Luikenaars zijn : zeer gastvrij

Het leven is : gemakkelijk en niet duur

Volgend adres : ....

Tijdverdrijf : veelzijdig

Gezondheid : voortreffelijk

Omgeving : zeer romantisch

Ervaring : Wij, Duitsers, zijn in België thuis.

(Onderlijn de stand van de termometer, barometer en die van uw geldbeugel.)

Een hele reeks postkaarten droeg op de rugzijde de vermelding « postkaart » in niet minder dan twaalf verschillende talen.

Onze grootouders waren er blijkbaar op gesteld dat de bezoeker, uit welk land hij ook mocht komen, ervan overtuigd was, dat hij wel degelijk op een **briefkaart** aan het schrijven was.

PANORAMA DER WELTAUSSTELLUNG ZU LÜTTICH.
Bin angekommen am ... 1905
Eindruck: entzückend
Die Ausstellung ist: grossartig
Die Lütticher sind: sehr gastfreundlich
Das Leben: ist bequem u. nicht teuer
Unterhaltung: vielseitig
Gesundheit: vortrefflich
Umgebung: wildromantisch
Befinden: Wir Deutschen sind in Belgien wie zu Hause
Nächste Adresse: 14-9-05
(Man unterstreiche die Grade des Thermometers, den Stand des Barometers, sowie den seines Portemonnaies.)
Thermometer.

19 BRUSSEL 10

Theodore Roosevelt was de president van de Verenigde Staten van 1901 tot 1908. Zijn naam had echter nog zoveel prestige dat twee jaar nadat hij zijn hoge ambt neergelegd had, men speciale uitnodigingen liet drukken, toen hij deze wereldtentoonstelling kwam bezoeken.

Op uitzondering van Brussel-1888 was het sukses der wereldtentoonstellingen steeds in stijgende lijn gegaan. Te Antwerpen-1885 telde men 3 miljoen 500.000 bezoekers; in dezelfde stad in 1894 waren het er 5 miljoen; 6 miljoen te Brussel-1897; Luik-1905 telde 7 miljoen bezoekers. Deze tentoonstelling (1910) lokte 13 miljoen kijklustigen.

Nochtans had een reusachtige brand op 24 augustus 1910 de Engelse afdeling vernield, de Franse en Belgische paviljoenen zwaar beschadigd. De schade was zeer groot. **« Het regende vlammen op de ganse tentoonstelling »,** schreef een toenmalig journalist, **« zo erg zelfs dat de dames hun parasols openden om hun grote hoeden te beschermen. »**

Een erg eigenaardige manier om zich te beschermen, nietwaar ? Toch was ze niet erg afdoende, want de pompiers werden naderhand nooit met zonneschermen uitgerust om het vuur te bestrijden.

Gelukkig bleef het paviljoen van China gespaard. Het bestaat nu nog en wordt gebruikt als museum.

De zomer van 1910 was buitengewoon warm. Hoe hielden de mensen het hoofd koel ? Dit korte berichtje uit een krant, verklapt het ons : « Op de tentoonstelling is de warmte zo hevig, dat alleen de mensen die in het Zwitserse Chalet een stukje suiker snoepen met twee druppeltjes van de echte Amerikaanse muntalkohol, zoals die reeds 35 jaar bestaat, zich kunnen verfrissen. Een waaier wordt gratis aangeboden. »

GENT 1913

Het is haast een natuurwet geworden : nog nooit is een tentoonstelling helemaal op de vastgestelde datum klaargekomen. Deze was de grootste die men ooit gezien had, vermits ze een oppervlakte besloeg van honderd hektaren. De tentoonstelling werd geopend op 26 april. Nochtans kon men in een dagblad van 19 mei het volgende lezen : « Misschien is het geraden de bezoekers aan te raden een weg te kiezen langs de paviljoenen die reeds klaar zijn om de onvoltooide afdelingen te vermijden. » (Dan volgt de bedoelde weg). De schrijver besloot : « Dit is de enige praktische weg om de tentoonstelling te bezoeken, die nog verre van afgewerkt is. »

Dit sluit niet uit dat de expositie schitterend was. Gent is de stad der bloemen. Daarom werd er een groot paleis gebouwd, dat hermetisch gesloten was en verlicht met al de elektrische verlichtingssystemen, die toen bekend waren. In dit paleis werd een soort wintertuin ingericht waar de Gentse bloemenkwekers zeldzame bloemen tentoonstelden alsmede al de soorten bloemen die te Gent en omstreken gekweekt worden. De uitgestrekte bloemperken omgeven met duizende elekrische lampjes boden een sprookjesachtige aanblik.

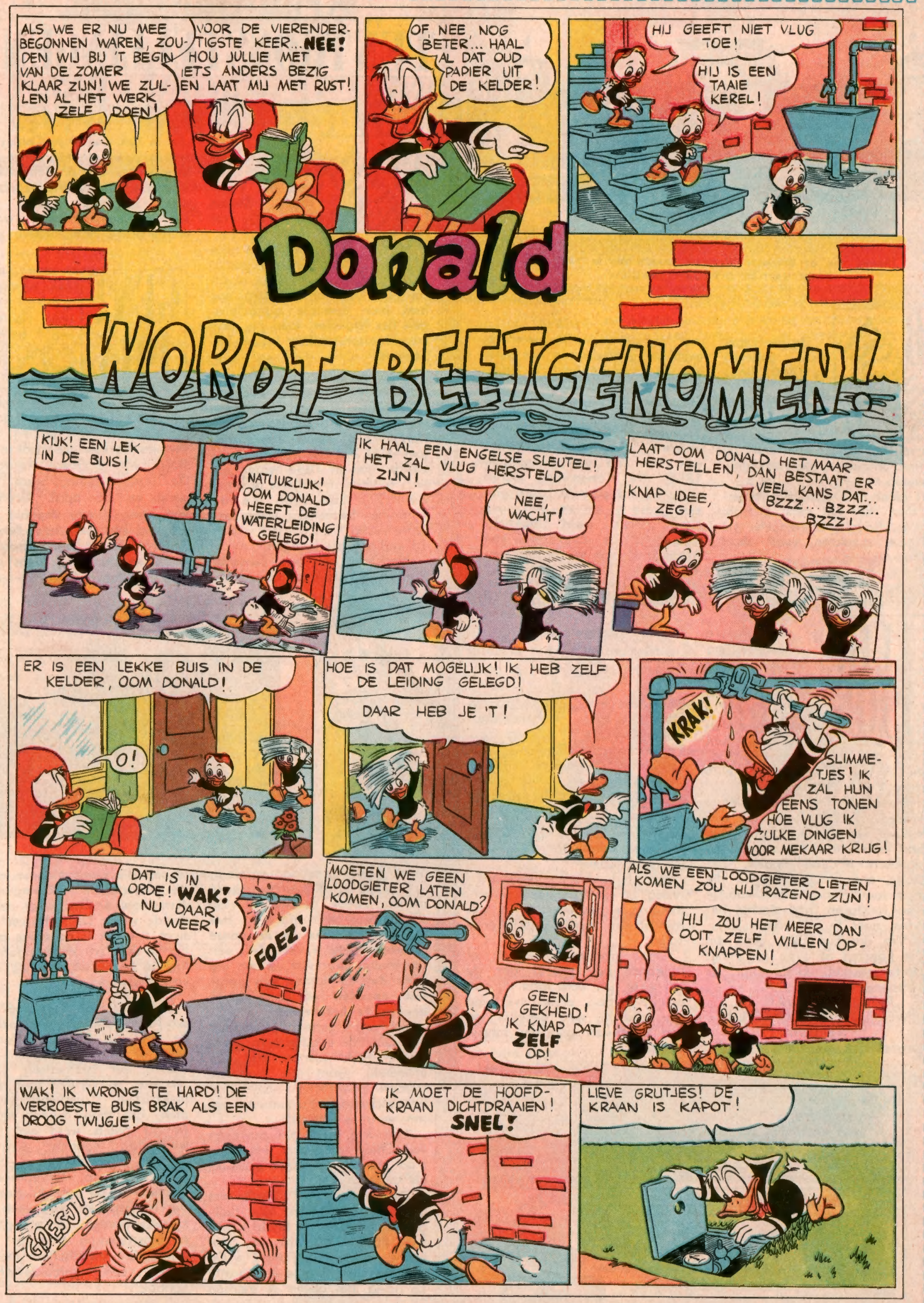
ALS WE ER NU MEE BEGONNEN WAREN, ZOUDEN WIJ BIJ 'T BEGIN VAN DE ZOMER KLAAR ZIJN! WE ZULLEN AL HET WERK ZELF DOEN!
VOOR DE VIERENDERTIGSTE KEER... NEE! HOU JULLIE MET IETS ANDERS BEZIG EN LAAT MIJ MET RUST!
OF, NEE, NOG BETER... HAAL AL DAT OUD PAPIER UIT DE KELDER!
HIJ GEEFT NIET VLUG TOE!
HIJ IS EEN TAAIE KEREL!
Donald
WORDT BEETGENOMEN!
KIJK! EEN LEK IN DE BUIS!
NATUURLIJK! OOM DONALD HEEFT DE WATERLEIDING GELEGD!
IK HAAL EEN ENGELSE SLEUTEL! HET ZAL VLUG HERSTELD ZIJN!
NEE, WACHT!
LAAT OOM DONALD HET MAAR HERSTELLEN, DAN BESTAAT ER VEEL KANS DAT... BZZZ... BZZZ... BZZZ!
KNAP IDEE, ZEG!
ER IS EEN LEKKE BUIS IN DE KELDER, OOM DONALD!
O!
HOE IS DAT MOGELIJK! IK HEB ZELF DE LEIDING GELEGD!
DAAR HEB JE 'T!
KRAK!
SLIMMETJES! IK ZAL HUN EENS TONEN HOE VLUG IK ZULKE DINGEN VOOR MEKAAR KRIJG!
DAT IS IN ORDE! WAK! NU DAAR WEER!
FOEZ!
MOETEN WE GEEN LOODGIETER LATEN KOMEN, OOM DONALD?
GEEN GEKHEID! IK KNAP DAT ZELF OP!
ALS WE EEN LOODGIETER LIETEN KOMEN ZOU HIJ RAZEND ZIJN!
HIJ ZOU HET MEER DAN OOIT ZELF WILLEN OPKNAPPEN!
WAK! IK WRONG TE HARD! DIE VERROESTE BUIS BRAK ALS EEN DROOG TWIJGJE!
GOESJ!
IK MOET DE HOOFDKRAAN DICHTDRAAIEN! SNEL!
LIEVE GRUTJES! DE KRAAN IS KAPOT!

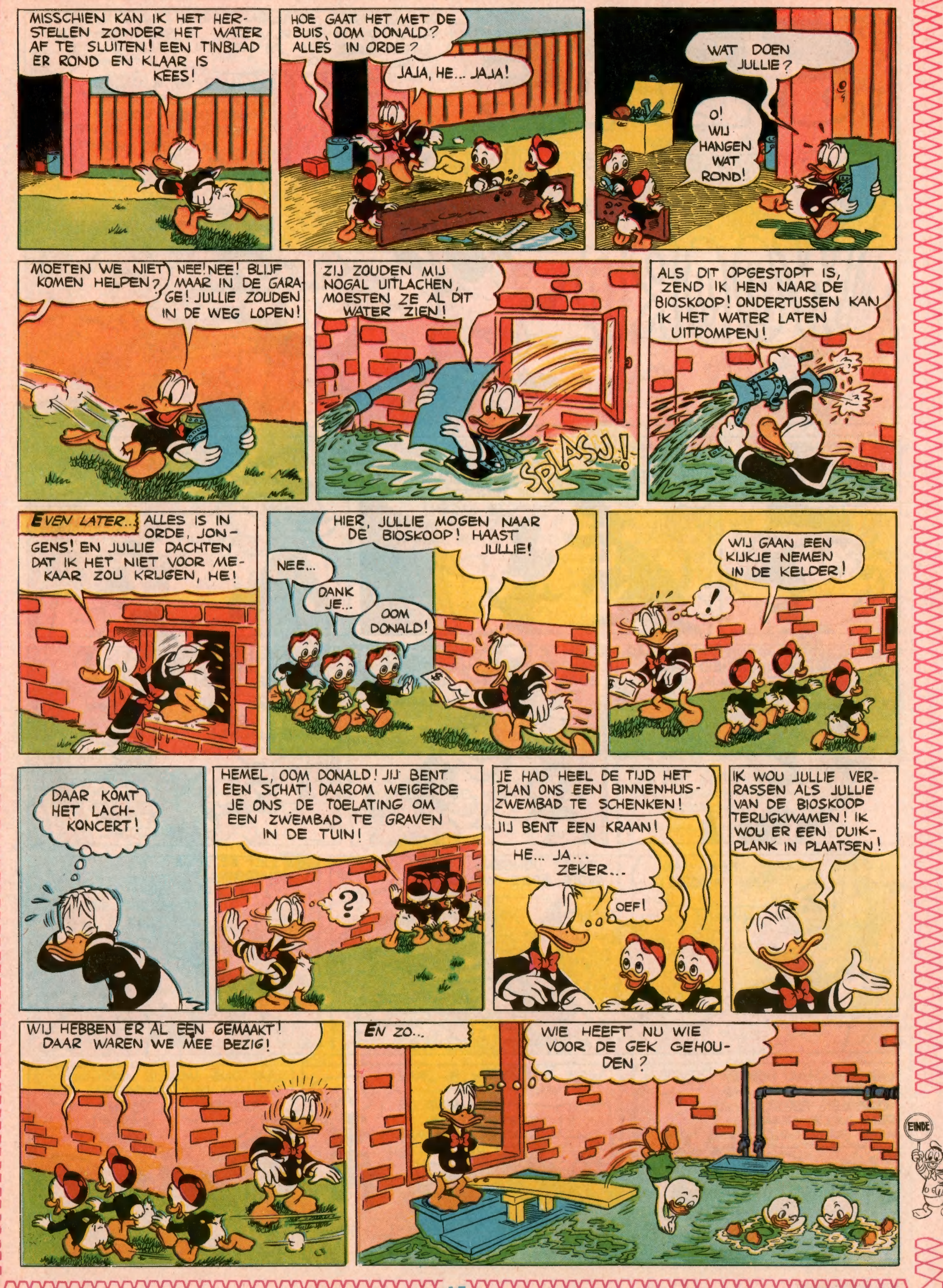
MISSCHIEN KAN IK HET HERSTELLEN ZONDER HET WATER AF TE SLUITEN! EEN TINBLAD ER ROND EN KLAAR IS KEES!
HOE GAAT HET MET DE BUIS, OOM DONALD? ALLES IN ORDE?
JAJA, HE... JAJA!
WAT DOEN JULLIE?
O! WIJ HANGEN WAT ROND!
MOETEN WE NIET KOMEN HELPEN?
NEE! NEE! BLIJF MAAR IN DE GARAGE! JULLIE ZOUDEN IN DE WEG LOPEN!
ZIJ ZOUDEN MIJ NOGAL UITLACHEN, MOESTEN ZE AL DIT WATER ZIEN!
SPLASJ!
ALS DIT OPGESTOPT IS, ZEND IK HEN NAAR DE BIOSKOOP! ONDERTUSSEN KAN IK HET WATER LATEN UITPOMPEN!
EVEN LATER... ALLES IS IN ORDE, JONGENS! EN JULLIE DACHTEN DAT IK HET NIET VOOR MEKAAR ZOU KRIJGEN, HE!
HIER, JULLIE MOGEN NAAR DE BIOSKOOP! HAAST JULLIE!
NEE...
DANK JE...
OOM DONALD!
WIJ GAAN EEN KIJKJE NEMEN IN DE KELDER!
!
DAAR KOMT HET LACHKONCERT!
HEMEL, OOM DONALD! JIJ BENT EEN SCHAT! DAAROM WEIGERDE JE ONS DE TOELATING OM EEN ZWEMBAD TE GRAVEN IN DE TUIN!
?
JE HAD HEEL DE TIJD HET PLAN ONS EEN BINNENHUISZWEMBAD TE SCHENKEN!
JIJ BENT EEN KRAAN!
HE... JA... ZEKER...
OEF!
IK WOU JULLIE VERRASSEN ALS JULLIE VAN DE BIOSKOOP TERUGKWAMEN! IK WOU ER EEN DUIKPLANK IN PLAATSEN!
WIJ HEBBEN ER AL EEN GEMAAKT! DAAR WAREN WE MEE BEZIG!
EN ZO...
WIE HEEFT NU WIE VOOR DE GEK GEHOUDEN?
EINDE

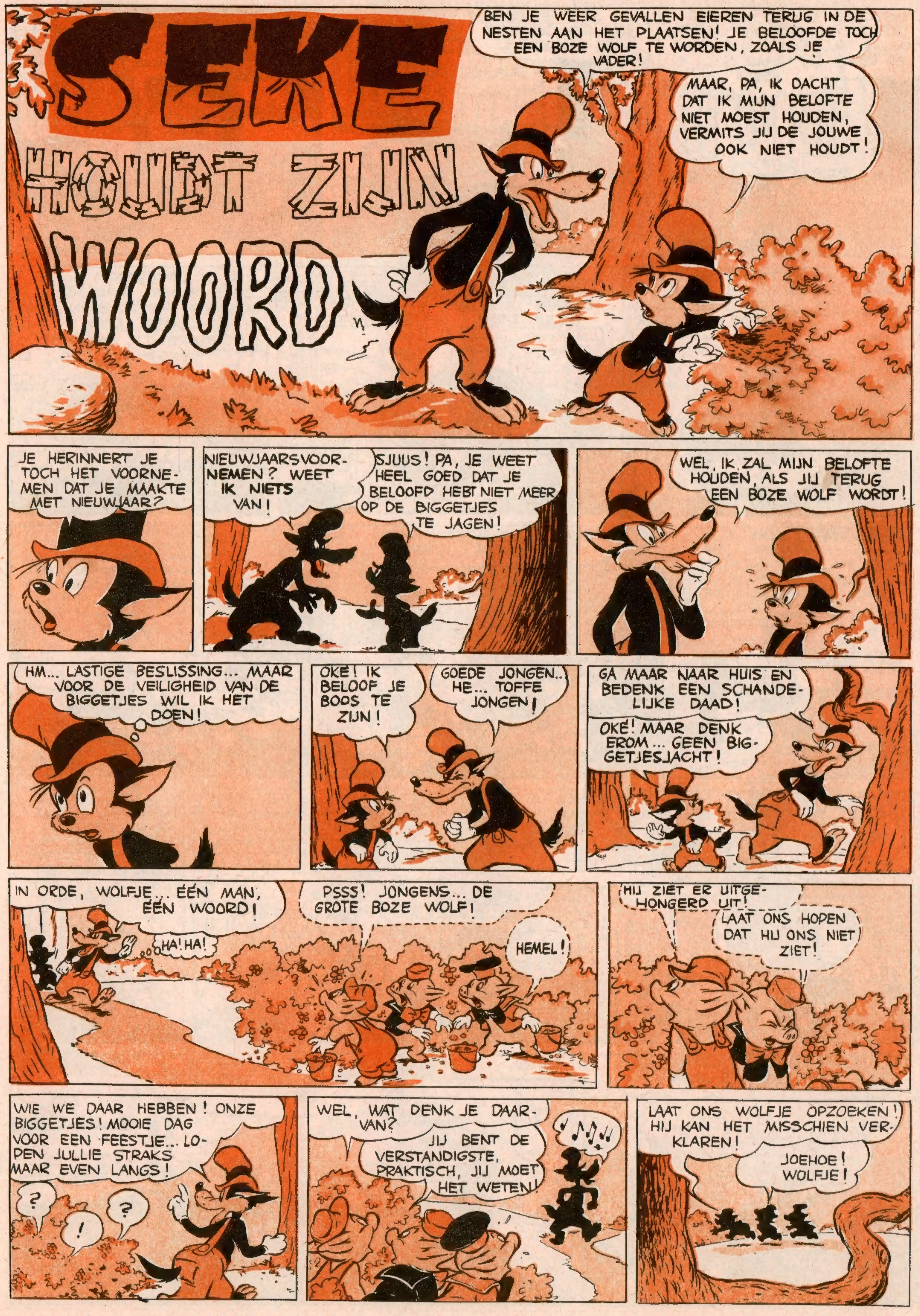

ONS COMPLEET VERHAAL

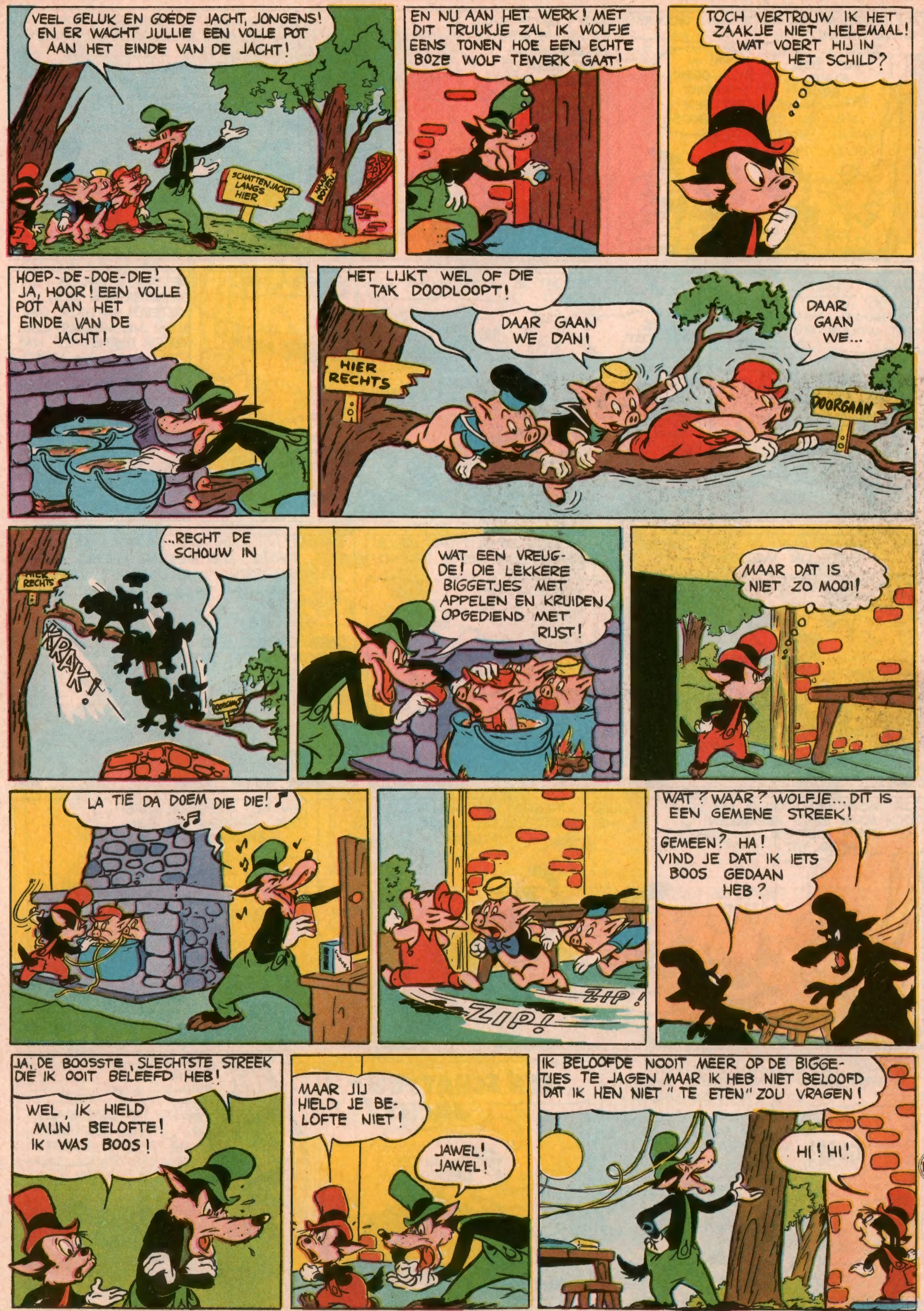

VOLGENDE DONDERDAG : **EEN MOEILIJKE OPDRACHT**

OPLOSSING KRW. 394

Horizontaal : DUIKELAARS - WIER - ALFEN - ALPENGIDS - NE - NOO - ASA - GNOE - LOL - SLEMPERS - UITEN - ENT - IR - PT - SI - AEDUER - O - NATRIUM.

Vertikaal : DWANGBUIS - UILEN - IEP - OSTIA - KRENELEREN - ON - EN - DA - LAGO - PUT - ALI - PETER - AFDALEN - RI - RESSORTS - SN - ALS - IEM.

BEN JE REEDS LID ?

Een TEKENRAADSEL

Ik ben geboren op dezelfde dag als de aarde en toch ben ik nooit meer dan 5 weken oud. Schaduw de tekening : L (licht), D (donker) en W (wit laten). Je zult zien ...

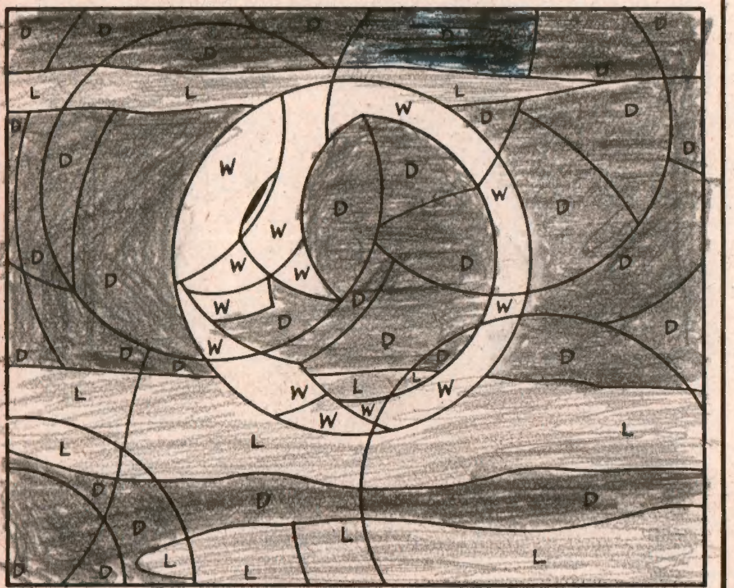

Gijs zoekt zijn weg!

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop tegen de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd worden noch in huur gegeven.

Prettig Naamfeest

8-5 : H. MICHAEL
9-5 : H. GREGORIUS
10-5 : H. ANTONY
11-5 : H. FRANCISCUS
12-5 : H. ACHILLES
13-5 : H. SERVAAS
14-5 : H. ANTONIA

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN.
COPYR. WALT DISNEY PRODUCTIONS 1958.

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever : Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon, N. Z. Voorburgwal 142, Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,50 - 6 m. : fl. 10,50 - 1 jaar : fl. 20,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België ... fr.	75,—	145,—	280,—
B. Kongo ...	80,—	150,—	290,—

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan : MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DE MENS IN DE RUIMTE
kun je vergezellen ! Dank zij de prachtige chromo's en het album die je aangeboden worden door
"LA VACHE QUI RIT"
Je kunt deelnemen aan de verovering van de ruimte... Die je misschien spoedig zelf zult kunnen bezoeken...
In elke doos van « LA VACHE QUI RIT » steken een chromo en een album-check.

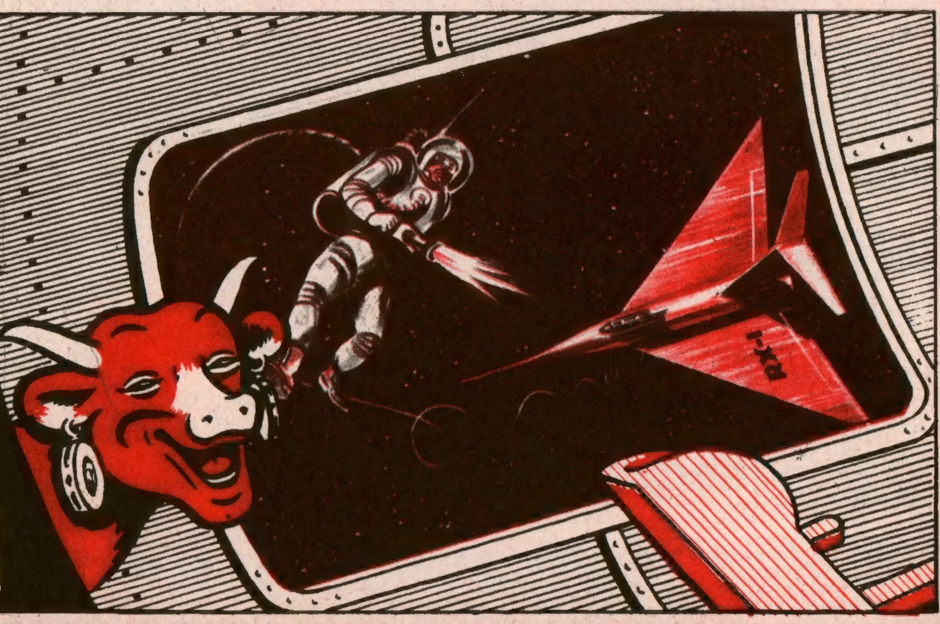

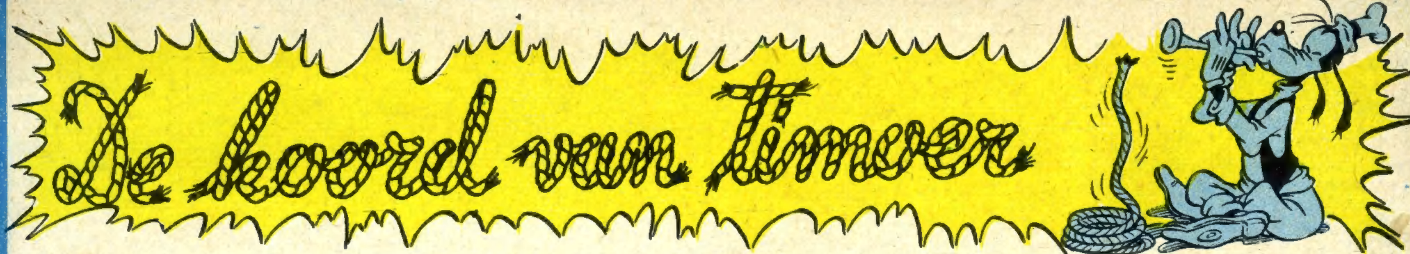

KORTE INHOUD

Dingo's magische koord heeft wondere kracht! Hij wente naar India te reizen en... woesj!... hij is verdwenen. Juist dan maken de loense doctor Zorch en zijn spitsbroeder zich klaar om Mickey aan te vallen...

VOLGENDE DONDERDAG: **HET GEHEIM VAN DE KOORD**

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.